

RECENSIE DAT WE DROMEN

Dat we dromen is een typische voorstelling van Discordia; op elke scène wordt ter plekke gereflecteerd ★★★★★

Sommige scènes verzanden in onsamenhangend gehakkel, maar er zitten zeker ook pareltjes tussen.

Karn Veraart 21 oktober 2019, 15:10u

'Dat we dromen' door Maatschappij Discordia. Beeld Bert Nienhuis

Hij heeft een paar velletjes papier in zijn hand en leest voor. Een mooi, melancholiek verhaal uit het begin van de vorige eeuw toen Sloten nog geen deel van Amsterdam was, over een jong echtpaar en hun zoontje, over hun plannen en dromen – en al voordat acteur Matthias de Koning het laatste vel omdraait, ben je benieuwd hoe dit verder gaat.

De Koning bijt zo het spits af van de voorstelling *Dat we dromen* van Maatschappij Discordia. Het is een ‘Discordia’ zoals we die kennen van dit collectief, een voorstelling als een ritueel bijna. De vier spelers komen op en bediscussiëren op zachte toon hoe ze dat doen, of het anders kan, welke scène ze zullen opvoeren, ze vragen elkaar om raad, becommentariëren elkaars optreden. Een Discordia-stuk staat op die manier keer op keer in het licht van het onderzoek naar wat een acteur kan overdragen. Proberen, aftasten – en het publiek is getuige.

In *Dat we dromen* worden we deelgenoot van die dromen, in de breedste zin van dat begrip: een gedachte of een gevoel dat je net nog had, maar dat alweer is verdwenen op het moment dat je het wilt benoemen, een onmogelijke situatie, een nachtmerrie, een dagdroom, een wensdroom, een mengelmoes. Dat op toneel brengen en er tegelijk op proberen te reflecteren, lukt niet altijd even goed; er verzanden scènes in onsamenhangend droomgehakkel. Maar er zitten ook pareltjes tussen, zoals die waarin Annette Kouwenhoven een denkbeeldige, verrukkelijke maaltijd bereidt in de tuin van haar droomhuis.

Dat we dromen ★★★★★

Theater

Door Maatschappij Discordia. 19/10, Frascati, Amsterdam. [Tournee t/m 7/12.](#)